

DIPLOMATISCH SHOPPEN MET MICHELLE LOEWINGER

DOOR EN DOOR AMERIKAANS IS ZE, MAAR TOCH HEEFT DE ECHTGENOTE VAN DE AMERIKAANSE AMBASSADEUR EUROPESE TREKJES. Zo staat ze op het gebruik van haar meisjesnaam, Michelle Loewinger. En ze houdt meer dan gemiddeld van Europese mode, Belgische als het even kan. De Standaard Magazine ging met haar diplomatiek shoppen. Door Anja Otte, styling Linda Van Waesberge, foto's Koen Bauters

'This is my favourite store!' zegt Michelle Loewinger zodra ze de Brusselse winkel Stijl binnenstapt. Dr. Loewinger, zoals het visitekaartje van de voormalige tandarts vermeldt, verblijft nog maar sinds enkele maanden in ons land, maar het walhalla van de Dansaertstraat is haar al bekend. Michelle Loewinger is de echtgenote van de flamboyante Amerikaanse ambassadeur Howard Gutman, die bekend werd door zijn voornemen om alle steden en gemeenten van ons land te bezoeken. Loewinger volgde haar man met even groot enthousiasme naar Brussel. 'Ik kon kiezen: ofwel mijn man twintig uur per dag afstaan aan het Witte Huis, ofwel verhuizen naar Europa. *Let's go*, zei ik.'

Had ze vooraf enig idee van het bestaan van de Belgische mode? 'Zeker. De twee chicste *department stores* in Washington verkopen Ann Demeulemeester. En Dries, natuurlijk.' (Loewinger noemt Van Noten consequent alleen bij zijn voornaam — een lang, lijzig *Dreeese*.) 'Van Martin Margiela zijn dan weer vooral de schoenen bekend.' Zelfs Michelle Obama draagt zijn asymmetrische sandalen, merken we op. 'Echt? Dat wist ik niet.'

Opmerkelijk, want de naam Michelle Obama rolt om de vijf minuten uit de mond van de ambassadeursvrouw. De Gutmans en de Obama's hebben dan ook veel met elkaar gemeen. 'Wie studeerde eerst aan Columbia en dan aan Harvard Law School, en huwde een jaar later op de derde oktober een vrouw genaamd Michelle? Twee mensen: mijn man en Barack. En is

Michelle Obama niet geweldig? Voor het eerst sinds lang hebben we een presidentsvrouw die geïnteresseerd is in mode.'

Net als Michelle Loewinger, dus. Kortom, tijd om te shoppen.

ZWART, STRAK, KORT

De ambassadeursvrouw duikt meteen Dries Van Noten in. '*I love Dreeese*. Zo'n aardige man en zo getalenteerd!' Maar zijn Van Notens etnische prints wel iets voor Loewinger, die haar stijl zelf omschrijft als 'zwart, zwart, zwart'? Niet echt, blijkt even later. Toch plukt ze een gebreid jasje met zilverdraad en een zwarte zijden jurk uit het rek.

Een pantalon van Ann Demeulemeester met bijbehorende tuniek met een gestileerd bloemenmotief wijst ze resoluut af. '*I don't do prints*.' Volgende aan de beurt is een zwarte tuniek met zilverkleurige noppen van Lutz. Een beetje bling, maar dat geeft niet, verzekert Loewinger. Een jurkje in dezelfde stijl verwerpt ze evenwel, wegens 'te veel stof'. In één ruk somt ze haar stijldogma's op. 'Ik hou van zwart, strak en gecentreerd, en van kort.' Wat ze, met haar maatje 36, gelukkig perfect kan dragen.

De noppentuniek voldoet niet aan de genoemde eisen — 'veel te breed!' — en gaat onmiddellijk weer uit. Zo zal het de hele sessie gaan: wat haar niet bevalt, blijft geen seconde te lang aan. De fotograaf moet zich reppen om er snel een shot van te kunnen maken.

MODE ALS DIPLOMATIE

Vanuit het pashokje vertelt Loewinger honderduit. 'Het probleem met shoppen in dit land is dat er te weinig koopjes zijn. Twee keer per jaar, dat meen je toch niet? Net als iedereen ben ik verzot op koopjes. Gelukkig zijn er stockverkoopjes. Bij Ann Demeulemeester kon ik twee stuks op de kop tikken voor de prijs van één, bij Delvaux ben ik met liefst drie handtassen naar buiten gestapt. Dat hoort nu eenmaal bij in België wonen.'

'Wat de prijs van kleren betreft, deel ik de filosofie van Michelle Obama. Ik combineer prijzig met goedkoop. Zo heb ik in mijn kleerkast veel van het relatief goedkope merk J Crew, waar ook Michelle Obama al eens in gezien wordt. Voor tops en jaszjes kan ik heel wat geld neertellen, maar broeken koop ik evengoed bij Zara of Cos.'

'Onlangs ben ik bij Stijl nog komen shoppen met mevrouw Van Rompuy. Een of ander blaadje had haar goede punten gegeven voor intelligentie en als moeder, maar ze was gezakt voor haar modegevoel. Samen met een vriendin heb ik haar naar hier meegebracht en sindsdien zie ik haar geregeld in de outfits die we toen gekocht hebben. Ook de make-upsessie die ik bij me thuis georganiseerd heb, kon haar bekoren.'

Ondertussen verschijnt Loewinger af en toe voor de spiegel. Het zilveren jasje wordt meteen goedgekeurd. 'Het is kort, zoals ik het wil. Bovendien heeft het iets feestelijks, waardoor je er gemakkelijk een dagoutfit mee omtovert tot een avondtenue.' De bijbehorende zilveren rok kan op veel minder bijval rekenen. De knielengte zint Loewinger duidelijk niet. 'Mocht hij nu een stuk korter zijn,' zegt ze, terwijl ze de rok opfrommelt tot halfweg de dij, waardoor zijn vorm helemaal verloren gaat. Heiligschennis, bezwren we haar. Een zijden bloes, zwart afgezet met ecru, werkt wel. Ze is wijd, maar kort genoeg om Loewingers smalle taille nog te tonen. Perfect.

Helemaal wild wordt de ambassadeursvrouw van een gecentreerd, leren jasje van Rick Owens. Owens is een Amerikaanse ontwerper die vanuit Parijs werkt en *grungy* elementen in zijn kledij verwerkt. 'Voor ik naar Europa verhuisde, had ik eerlijk gezegd nog nooit van hem gehoord. Weet je wat ik trouwens graag zou doen? Minder bekende Belgische ontwerpers introduceren in de VS en omgekeerd. Ik denk bijvoorbeeld aan Annemie Verbeke. Of Strelli, dat zie je hier overal, maar bij ons kent niemand het merk. Ik hoop dat *Dreeese*, die ik ontmoet heb ik in het Flanders Fashion Institute, me aan nog wat namen kan helpen. Mode is mijn diplomatie.'

EEN ZILJOEN COCKTAILFEESTJES

We passen verder. Een gestructureerde bloes van Rick Owens flatteert het figuur van Michelle Loewinger uitstekend en wordt goedgekeurd, ondanks de print. Maar de monden vallen pas echt open bij een grijze jurk van — alweer — Rick Owens. Ze zondigt tegen een van Loewingers basisregels — ze reikt tot op de enkels — maar de Amerikaanse ziet er zo adembenevend uit, dat merkt ze zelf ook, dat het voor een keer mag. Zeer chic en zeer avant-gardistisch, luidt haar oordeel. Een beetje on-Amerikaans ook, maar Michelle Loewinger laat zich maar wat graag transformeren tot Europese. Bovendien heeft ze *'a zillion cocktail parties to go to'*. Na een blik op het prijskaartje staat haar besluit vast: deze jurk heeft ze nodig. Ze opzighouden hoeft niet, verzekert ze het winkelmeisje dat tot ver na sluitingsuur voor ons gezelschap gebleven is. 'Morgenvroeg, als iemand ze nog wat strakker kan afspelden, sta ik hier.'

De volgende outfit is een even groot succes: een strakke, leren pantalon van Ann Demeulemeester en bijbehorend zwart hesje met opvallende ritsen. Rock-chic blijkt Loewinger uitstekend te staan. Ze bewondert uitvoerig de strakke pantalon, die eens te meer haar slanke figuur benadrukt. Ze ziet er prachtig uit, merken we op, maar wel niet als een ambassadeursvrouw. 'Ik heb er nog nooit als een ambassadeursvrouw uitgezien. En dan? Michelle Obama ziet er toch ook niet als presidentsvrouw uit?'

We sluiten af met een groene jurk van Cathy Pill. *'Green is so not my colour!'* gilt Michelle Loewinger vooraf, maar ze waagt het erop. Vooral het vooruitzicht van de bijbehorende schoenen haalt haar over de streep: wonderbaarlijke eeu pumps, met een zwarte tip en een hak bezet met groene lovertjes. Dat ze bovendien van *Dreeese* zijn, maakt de schoenen helemaal onweerstaanbaar. De jurk zit wat ruim, maar Loewinger is mild. De kleur valt mee, zegt ze, en de stijl is wel mooi. Toch is het niet helemaal haar ding. Maar uitgebreid poseren in die schoenen? Graag!

Stijl, Dansaertstraat 74, Brussel

Schoenen Hatshoe, Dansaertstraat 89a, Brussel